

ABSOLVENTEN NACHRICHTEN

NÉMET-DIPLOMÁSOK EGYESÜLETE INFORMÁCIÓS KIADVÁNYA

26. ÉVFOLYAM / JAHRGANG 26

NR. 2. SZÁM / AUGUST 2019 AUGUSZTUS

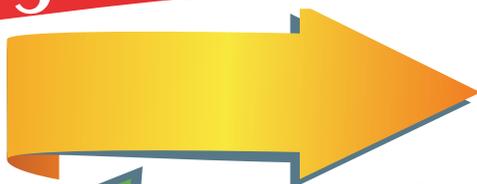
INFORMATIONSBLATT

VEREIN DEUTSCHER AKADEMIKER AUS UNGARN E.V.

Du!

w w w . n e m e t - d i p l o m a s o k . h u

2019. évi programjaink:

szeptember 7.
**3. Velence-See-
umrundung**

szeptember 14.
**Flanieren auf der
Andrássy • Teil 7.**

**október 12. Vereins-
OKTOBERFEST und
43. Treffen
der Stadtgruppe
Chemnitz-K-M-St**

Közgyűlés 2019

Egyesületünk éves közgyűlésén elfogadta a vezetőség beszámolóját és a mérleget a 2018-as évről.

»»» A 2020-as konferencia előkészítését – munkacíme: Visionen, Nationen, Generationen – 2018-ban megkezdjük. Az időpont véglegesítése a szokásos április-májusi időszakban, a nyárra várható.

A 30 évvel ezelőtti eseményekhez kötődő kiadványukba még várjuk a szemnatuk történeteit.

Többek – különösen határozottan Koós Gábor – felvetésére ismét foglalkozott a közgyűlés a befizetésekhez képest egyre növekvő arányú bankköltségekkel, aminek fő oka a sárga csekkek használata. A költségsökkenés érdekében ismét felkérjük tagjainkat a banki utalásra történő áttérésre. Ezt segitendő a továbbiakban azok, akik az előző évben utalták a tagdíjat, nem kapnak sárga csekket, hanem egy hozzá hasonló formátumú emlékeztetőt.

A többiek még átmenetként kapnak sárga csekket, de kifejezetten kérjük, hogy a szintén mellékelt, nekik szóló utalási emlékeztető szerint járjanak el és térjenek át az utalásra.

Minden tagunkkal fontos a kapcsolat, nem szeretnénk, ha ez – különösen nem ilyen technikai okok miatt – megszakadna, ezért a tagdíjfizetés minden módozatát az átmenet időszaka megadjuk.

Fontos, hogy a banki utalásokon a közlemény rovatban a befizető beazonosításához az adatok:

» » » » » név, lakcím « « « « «

pontosan szerepeljenek és lakcímváltozásnál egy az előző címre történő utalás szükséges, pl. az előző irányítószám megadásával.

Az civil törvény előírásainak megfelelő **belépési nyilatkozat kitöltését**

és visszaküldését kérjük azon társainktól, akik ezt még nem tették meg.

Aki ilyen nyomtatványt kap az Absolventenzeitung-ban, az érintett!!!!

Tehát várjuk a

kitöltött és aláírt nyilatkozatot szkennelés után **e-mailben az info@nemet-diplomasok.hu címre,**

vagy postán a 1165 Budapest Hilda u. 4. címre.

Schmalspurbahn in breitem Blickwinkel

 Dieser Ausflug hat eine lange Geschichte. Zuerst zu den Anfängen: Anfang der '90-er Jahre waren unsere Kinder mit der H0 Modelleisenbahn angesteckt. Tibor (Bacsinszky – Matrikel 72 – TH K.M.St. – Fachrichtung Plaste und Elaste) hat so mitreißend meinen Kindern von der Modelbahn-Ausstellung erzählt, das wir hinmussten. Damit fiel auch die Entscheidung. Die Jungs waren begeistert, die Loks und Waggons wurden gekauft, Häuser gebastelt, Gleise konzipiert, dann gebaut, erweitert, umgebaut.

Dann der große Sprung zur echten Schmalspurbahn im Wald, wo Hirsche, Rehe und Keiler beim Vorbeifahren zuschauen.

Der Familienausflug hat jahrzehntelange Tradition in unserem Verein. Dieses Jahr dachten wir, dass die Schmalspurbahn nicht nur eine aus den Erzählungen bekannte Geschichte bleiben darf, sondern wir schauen sie uns nun endlich einmal an. Tibor hat uns die Museumswaldbahn in Kemence vorgeschlagen, welche von seinem Schmalspurbahverein betrieben wird.

Kemence liegt im Börzsöny-Gebirge, 100 km von Budapest. Diese Waldbahn hat eine Spurbreite von nur 600 mm und liegt im Tal des Csarna-Baches.

Am 01. Juni war es so weit. Kollege Wetterverantwortlicher hat mit Mühe und Not die Wolken entfernt, nur der hohe Wasserstand an den Bächen zeigte, was vor ein paar Tagen hier noch los war.

Wir haben vom Internet Bilder angesehen, uns vorbereitet, Daten, Karten durchgesehen, doch an Ort und Stelle, am kleinen Endbahnhof war trotzdem alles, wie eine Märchenwelt, aber zugleich eine sehr gut konzipierte Unterrichtseinheit in technischer Geschichte:

- dass die Schmalspurbahnen mit aus Holz aufgebauten leichten Fahrzeugen auch mit Pferden gezogene große Steigungen überwinden konnten,
- die Leistung von den Vermessungsingenieuren, die die Strecke so festgelegt haben, dass die Züge talwärts nur mit Gravitationsantrieb ihre Last herunterbringen konnten,
- dass nach dem ersten Weltkrieg durch die verlorene Karpatenwälder die heimische Holzgewinnung für den Eisenbahnbau, für den Bergbau strategische Bedeutung bekommen hat.

Die Geschichte der Waldbahnen im Börzsöny-Gebirge geht bis 1893 zurück und der günstige geografische Aufbau ermöglichte es, dass hier mit der Zeit das größte Waldbahn-Streckennetz von Ungarn mit über 200 km Gleislänge entstehen konnte. Die Hauptstrecken waren in Királyrét, Nagybörzsöny, Szob, Bernecebaráti, Kémence, Diósjenő und Nagyoroszi.

Die Waldbahn in Kémence hat der Eigentümer, das Erzbistum Esztergom für die Holzgewinnung aus den zum Bistum gehörenden Wäldern bauen lassen. Den Bau begann 1910 die Firma Wolfner-Schanczer. Die Pläne wurden von den Ingenieuren der ungarischen Niederlassung der Firma Orenstein und Koppel in Pestszentlőrinc gefertigt, die auch die Schienen, Weichen und Wagenpark geliefert hatte. Die Wagen wurden aus Holz gebaut und mit Pferden gezogen. Diese Wagen wurden mit Sitzgelegenheiten zu Personenwagen für die Jäger und Waldarbeiter umgebaut. Die ersten Strecken verliefen im Tal des Kémence-Baches. Die Abzweigstrecke zum Csarna-Tal – der jetzt noch betriebene Streckenabschnitt – gelangte 1913 in das Eigentum der Firma Salkasz-Klein. Die größte Länge, die das Streckennetz der Waldeisenbahn Kémence je erreichte betrug mit den Zubringerstrecken zusammen 51 km.

In den 50-er Jahren wurde auf den Hauptstrecken die Pferdezugkraft durch Diesellokomotiven ersetzt. Dazu mussten diese Strecken verstärkt werden. Ab den 60-er Jahren haben die gummiereiften Fahrzeuge immer mehr Lieferaufgaben übernommen. Bis Anfang der 90-er Jahre hat die Bahn noch die Waldarbeiter transportiert. Diese Geschichte ist in einer ausführlichen Bilddokumentation im Museum aufgearbeitet und ist auf der Seite www.kisvasut.hu auch zu erreichen.

Interessant im Museum ist auch ein originaler, sogenannter Rumänischer Schlitten zu sehen, mit dem das gefällte Meterholz auf einer aus Holzbalken verlegten Schlittenbahn zur Ladestelle transportiert wurde. Für die Schlittenlenker war es eine sehr gefährliche Arbeit mit 500 kg Holzbalken in ihrem Rücken.

In der Freilichtausstellung sind verschiedene Fahrzeuge der Wald-, Bergwerks-, Industrie- und Landwirtschaftsbahnen zu bewundern.

Im Jahre 2000, nachdem zwei große Hochwasser die Bahn praktisch vernichtet haben, hat der Verein Kisvasutak Baráti Köre die Bahn gepachtet und mit der Wiederbelebung der Waldeisenbahn in Kémence begonnen. Die Brücken waren von Überschwemmungen mitgerissen, der Unterbau war beschädigt, aber der Zivilverein Freunde der Schmalspurbahnen hat große Pläne gehabt und verwirklicht. Über 200 Mitglieder, 20-30 tapfere Aktivisten, haben

– koordiniert von Ihrem heutigen Vorsitzenden Tibor – in 20 Jahren mit viel freiwillige Arbeit Beachtliches geleistet. Die Brücken wurden auf 4 km Strecke neu aufgebaut, die Strecke wieder hergerichtet. Die überwiegend in Vereins- und Privatbesitz befindlichen 50–70 Jahre alte Lokomotiven und bis zu 100 Jahre alte Wagen wurden betriebsbereit aufgearbeitet und werden als Touristenzüge betrieben. An den Wochenenden fahren planmäßige Züge, zusammen mit den auch wochentags organisierten Sonderzügen werden jährlich fast 30 000 Fahrgastfahrten abgewickelt.

Die Aufarbeitung der restlichen 3,8 km Bahnstrecke im malerischen Csarna-Tal wurde leider aus etwas übertriebenen Umweltschutzgründen nicht zugelassen, aber ist als Ausflugsziel empfehlenswert.

In Ungarn verkehren noch immer 15 schmalspurige Waldbahnen meist im Touristenbetrieb. Empfehlenswert ist die Gemencer Waldeisenbahn, die Waldbahn in Lillafüred, Felsőtárkány und in Pálháza. Tagesausflug ist die Börzsöny-Bahn von Szob bis Nagybörzsöny.

Csömödér – Lenti ist in Ungarn die einzige Waldbahn, wo die Forstwirtschaft die Bahn als Hauptaufgabe für den Holztransport nutzt. In West-Europa ist sowas schon längst ausgestorben, im Osten gibt es sowas noch in den siebenbürgischen Karpaten in Felsővisz bzw. auf der Ukrainische Seite der Karpaten in Vygodá. Auf diesen 2 Bahnen sind auch noch richtige Langholz-Züge zu sehen.

In Ungarn stehen noch 7 schmalspurige Dampflokomotiven für den Touristenverkehr zur Verfügung, leider sind aber nicht alle betriebsfähig. Das Verkehrsmuseum hat an die Waldeisenbahn in Kemece die Dampflokomotive TRIGLAV verpachtet, welche im Moment betriebsfähig aufgearbeitet wird.

Für die, die Ausdauer und Interesse hatten, hat die Bahn noch eine Möglichkeit angeboten, nämlich eine Bergwerks-Akkulok selbst zu fahren.

Und nicht zuletzt hatten wir zum Sonnenuntergang einen seelenberührenden, musikalischen Ausklang mit unserem Vereinschor Hal-Kórus inspiriert und geleitet von „Armmeisterin“ Seeman Ági – zur Freude auch vieler Mitarbeiter und Einheimischen in Kemece.

Ob wir nächstes Jahr eine längere Fahrt wagen werden? Tibor hat schon einige hervorragende Pläne mit seltenen Erlebnismöglichkeiten vorgeschlagen!

A nagy találkozás: SG 504/83 DRESDEN

– azaz 30 év után megint együtt a csapat

Utólag is elnézéselt kell kérnem, hogy a 2018. szeptemberi bicajturát mégis az iskola-kezdés idejére kellett módosítani, de ennek nyomós oka volt. Azt hiszem, kevesünknek adatik meg az élmény, hogy a legkisebb sejtközösségnek mondható Seminargruppe 30 éves találkozóra hívja az akkori diáktársait. Ez volt 2018. szeptember 7.–9-én Drezdában.

Azt is el kell mesélnem, hogy a találkozó miatti izgalomban a repülőt lekéstem, és így majdnem a találkozót is. Jó előre megvettem a jegyet, de felületesen néztem meg az indulás időpontját, és mikor kértem a járathoz, az ajtókat épp bezárták. Teljesen kétségbe estem, hogy mégsem jutok el az oly nagyon várt találkozóra. Több légitársaság között rohángálva mégis felfértem a Wizz Air később induló gépére és így éppen időben még elértem a vonatcsatlakozást is Berlinben, ahol az egyik osztálytársam már várt.

Szóval egy volt NDK-s diák előtt nincs akadály, ha valahova el akar jutni! Az osztálytársam az akkori Seminargruppenleiterünk volt, de a régi tartózkodó hangvételnek már nyomát sem tapasztaltam nála. Sőt, olyan kedvesen fogadott, mintha a múlt héten találkoztunk volna egy grillpartin. A több mint kétórás úton végig a családról, a szakmai és a munkahelyi dolgokról beszélgettünk.

Drezdában egy SG-küldöttség várt minket, hogy a szálláshelyünkre vigyenek – régebben külvárosi, ma már egy csodálatos kertvárosi részre. Akkor minden ház szürke és elhanyagolt volt, most a házak színesek és barátságosak.

Mindannyiunknak meghatározó a Drezdában eltöltött 4-5 év. Amikor visszatérünk, egy időutazáson is részt veszünk, mert megrohannak az akkori fiatalkori emlékek. Aki nem tudná, mi a HfV Dresden útépítő szakára jártunk, és egyszerre hárman kezdtünk magyarok. Ketten be is fejeztük, és az is ritkaság számba ment, hogy ráadásul egy Seminargruppében. Így a találkozóra nemcsak én mentem, mint volt magyar diák, hanem Gábor is (Csocsó), aki ráadásul egy korábbi évfolyamban végzett másik magyar diákkal érkezett. Így aztán ez nemcsak SG, de egy kicsit a rég nem látott magyarok találkozója is volt.

Egyébként a diplomaosztó óta ez már a 3. SG-találkozónk volt, de a barátságos hangvétel azóta sem kopott meg. Pedig már mindenki családós, sőt van, akinek már unokája is született, de mégis visszatért közöttünk a régi hangulat. A hosszú, kétestés beszélgetések most még kötetlenebbek, még őszintébbek voltak, mint azelőtt. Megszűnt a politikai nyomás rajtunk, mertünk véleményt nyilvánítani a múltban átélt érzéseinkről, de még az aktuális helyzettel kapcsolatban is. mint például a migráció.

A Gasthof Coschütz környezete szerencsés választás volt egy ilyen találkozó megtartására. Esténként külön teremben, jó sörök és ételek mellett zajlottak a beszélgetések. Sokat sztoriztunk az egyetemi időkről és egy házaspár elhozta a régi albumot is. Így kerültek elő Fasching-belépőjegyek a múltból, csoportfényképek, rejtve készített jelmezes Fasching-fotók, kézzel írt Rechnung aus der Kneipe, stb. Mindenki felvillanyozódott és vadul lapoztuk az oldalakat, amikről további emlékek jutottak az eszünkbe.

Nemcsak az estétet, de a nappalokat is a diákévekkel kapcsolatos programokkal töltöttük meg. Kiderült, hogy a szállásunktól nem messze, az ottani temetőben nyugszik a HfV és az útépítő szakma legismertebb, legtiszteltebb és legemberibb tanára Prof. Dr. Wiehler.

Együtt kerestük meg a sírját, helyeztünk el virágot tisztelettel és hálával. Igen hálával, mert aki a HfV Strassenbau szakára járt, annak Wiehler professor példakép volt. Róla mindenki csak tisztelettel és megbecsüléssel tudott beszélni. Felnéztünk rá, talán kicsit féltünk is tőle, mert szigorú volt, de mindezt úgy, hogy nem éreztünk sértettséget, vagy haragot, csak tiszteletet.

Ezután beutóztunk Drezdába. Első állomásunk a régi kollégium, a Gutzkowstrasse volt. A régi kopottság eltűnt, mert felújították, de ezzel a nyitottság is. A kettő- és többágyas, folyosós, mosdós szobákat ma már fürdőszobás 1-2 ágyas szobák váltották fel. Az akkori portásfülkék még felismerhetők a bejáratnál, de már nem a diákok köszöntenek és kérdezik meg,

hogy mit szeretnénk, hanem egy beléptető rendszer teszi lehetővé a bejutást. Pedig a régi, hétvégi Pförtnerdienstelek is megszépültek azóta. Milyen jó is volt egy bódében egész nap ücsörögni a hét végén és várni, hogy kitől lehet megkérdezni, valójában mit is keres itt?

A szemben lévő, akkor még teljesen lezárt épület új funkciót kapott, az oldalutcában lévő barakk-koleszok viszont még állnak. A széntüzelésű melegvíz kazánokat már biztossan kicserélték, és gondolom, már nem diákok laknak bennük. Pedig milyen jó is volt, amikor a koleszban több héten keresztül nem volt melegvíz, és mi bekéreckedtünk a Schnorstrasséra egy tusolásra, miután az ottlakók megrakták a kazánt szénnel. Igen, ilyen is volt, de ez több mint 30 év távlatából tényleg hihetetlennek tűnik! Igaz, olyat is láttunk, ami azóta csak rosszabb lett. Az akkori sportpályán a kolesz mögött, ahol többször róttam a köröket, most gaz nő.

Míg a régi Kaufhalle megtartotta alakját, az egyetem modern üvegépületekkel bővült. Sajnos oda nem tudtunk bemenni, és hiába törtük a fejünket, hogy a boltív alatti épületrész vajon még mindig könyvtár-e. Reméljük, egy legközelebbi találkozáson ezt is megtudjuk. Csoportképünk teljes létszámmal az egyetem, a HfV főépülete előtt készült.

Tovább haladtunk a pályaudvar mellett a Pragerstrassén az újonnan felhúzott üvegépületek között. Folyton a régi motívumokat kerestük, amelyek még felfedezhetők a monumentális beépítések között. Nekem Dreзда „zweites Heimat”, és sokszor eszembe jut tragédiája, a szőnyegbombázás, 1945. február 13-án és 14-én. A séta során örömmel láttuk – eltekintve a fogyasztói társadalom kielégítésére felépített üvegrengetegtől –, hogy a belváros rekonstrukciója már fel-fel

Prof. Dr.-Ing. Hans-Günther Wiehler (*21. Juni 1923; † 22. Januar 2013 in Dresden) war ein deutscher Verkehrswissenschaftler und ehemaliger ordentlicher Professor an der Hochschule für Verkehrswesen (HFV) in Dresden. Hans-Günther Wiehler wurde für seine Leistungen mit dem in der DDR verliehenen Ehrentitel „Verdienter Techniker des Volkes“ geehrt. Er starb am 22. Januar 2013 in Dresden und wurde am 31. Januar 2013 auf dem Äußeren Plauenschen Friedhof beigesetzt. (*wikipedia*)

idézi azt a régi látványt, amelyen az virágkorában volt: Európa egyik páratlan és bámulatos barokk városa.

De a szocialista építészet is megmaradt, mert a Kulturpalast oldalában ott van a rendszert dicsőítő mozaik, fontos jelképe az elmúlt rendszernek. Erről jut eszembe, hogy a mi évfordulónk egybefonódik a szocialista rendszer leváltásának évfordulójával is. A mi 1988-ban végzett évfolyamunk volt az utolsó, akire még minden jelentős egyetemi vagy állami esemény alkalmával Honecker képe tekintett alá a falról. Mi vagyunk az utolsó évfolyam, akik a Német Demokratikus Köztársaság végzett diákjai lehettünk. Mi vagyunk az utolsók, akik még az NDK-ból tértek haza, de már nem az NDK-ba mentek vissza turistaként. Tehát akkor mi vagyunk az a rendszert váltó generáció, aki a bőrén érezte meg a nagy politikai átalakulást és szembesült azzal, hogy amit az egyetemen tanult már el is avult, a diplomáját hirtelen por lepté be és saját erejéből kell boldogulnia az átalakulás útvesztőiben.

Úgy gondolom, hogy ez a kb. 20 fős szeminárból mindenkinek sikerült. A legtöbben a szakmában próbálkoztak, vállalkozók, tervezők, úthálózatfejlesztéssel foglalkozó szakemberek lettek. Talán egyedül én kerültem messzebb a számviteli és adóügyi területre, de a szívem mélyén még mindig kicsit mérnöknek is érzem magam. Bár komoly műszaki feladat megoldására nem vállalkoznék, de a gondolkodást, a szemléletet nem lehet elfelejteni. Azért sem, mert nekünk még olyan tanáraink voltak mint Professor Wiehler vagy Professor Weise, akik a tudás átadását hivatásuknak tekintették, és azt lelkesedéssel mindhalálig végezték – egyébként Professor Weise még így, 80-on túl is végzi.

Mint út-, híd- és vasútépítést is tanult diákoknak kötelezően el kellett zárando-kolnunk a felépített Blaues Wunder hídhöz, amely tanulmányaink megkezdésének idején le volt zárva, de 1986-ban elindították rajta a villamost. Autóval még sokáig nem lehetett átkelni, de mára egy csodaszép, felújított vashíd lett, ami az Elba két partját köti össze. A drezdaiak méltán örülhetnek, hogy ezután már nem a pusztításra emlékezteti őket. Ilyen örömteli építmény a Frauenkirche is, ami mellett soha nem mentem el jó érzéssel, mert egy csúnya, szomorú, fekete, füstös kőhalmaz volt. Ma már öröm és büszkeség tölt el, amikor a felépített templomba belépek. Soha nem hagyom ki, hogy a kupoláig is fel ne másszak, ha Drezdában vagyok, és onnan tekintsek le a gyönyörű városra.

A találkozó idején eljutottunk a Pano-méterbe is, ami testközelből mutatta be a régi, pompázó várost. És még sokáig tudnám folytatni az emlékek felidézését, a múlttól, az elmúlásról, vagy az új dolgok lét-rejöttéről, de egyszer mindent be kell fejezni, így most az írást is befejezem. Remélem sikerült érzékeltetnem a benyomásaimat; az örömet, a csodálkozást, a szomorúságot, a beletörődést vagy épp a megnyugvást. Ezek akkor is és most is mély nyomokat hagytak és hagynak bennem. Aki még nem járt Drezdában, ne mulassza el megnézni, mert kevés olyan hely van a világon, ami egy embert ilyen mélyen megérint.

Kelemen Nóra

HfV Dresden SG504/83

TH-Matrikeltreffen in Alsóörs

Am ersten Wochenende im Juni traf sich über die Hälfte der 1970 immatrikulierten ungarischen Studenten der TH Karl-Marx-Stadt in Alsóörs. Von den acht Altstudenten fehlten drei – alle entschuldigt! Das Happening im wunderschönen Anwesen unseres Freundes Ernő hätte genauso gut als 49jähriges Abi-Treffen durchgehen können, wären die Teilnehmer Abgänger ein und derselben Mittelschule gewesen. Doch das war nicht der Fall: Die fünf Jungs hatten das Abitur in fünf verschiedenen Bildungsstätten bestanden – von Sopron über Budapest und Aszód bis nach Eger.

Die meisten Teilnehmer waren mit dem Pkw angereist, einer jedoch, der durchtrainierte Attila (der Einzige aus der Matrikel 1969), mit der Bahn und einem Klapprad. Doch den Ausflug nach Tihany wollte er nicht per Rad bewältigen, also gesellte er sich zu den „motorisierten“ Kumpeln. Die Besichtigung des Trödelmarkts in Tihany endete mit allerlei Mitbringsel: ein Silberring, eine Live Cream LP aus dem Jahr 1970, diverse Käse- und Brotsorten, Leber- und Blutwurst, Topfenstrudel. Es folgten die Besteigung des Stifthügels und eine ausgiebige Softeis-Verkostung, wobei die Teilnehmer auch das fabelhafte Panorama des Balatons genießen konnten.

Um 14 Uhr mussten wir uns schon im Gasthof Homola in Paloznak einfinden, wo das Personal mit einer breit gefächert-

ten Weinverkostung aufwartete. Die rund zehn Weiß- und Rotweinsorten wurden von einer reichhaltigen kalten Platte und frischem Brot begleitet, so dass keiner von uns hungrig blieb.

Um 17 Uhr befand sich die Runde wieder im Ernő-Anwesen in Alsóörs. Zunächst erlebten wir eine Führung durch Ernős Weinkeller mit abermaliger Verkostung. (Nur in Klammern: Ernős selbst gekelterte Weine, insbesondere der Shirah, schmeckten besser als die Sorten im Gasthof Homola.) Dann folgte die Vorbereitung des Grillabends: Der Gastgeber bereitete verschiedene Fleisch- und Wurstsorten, Lachs sowie eine breite Palette von Gemüse zu. Es konnte eine Art Schaschlik auch nicht fehlen: Am Spieß wurden Krabben, Champignons und Hähnchen-

stücke gegrillt. Dazu tranken wir Bier und/oder Wein – je nach Veranlagung. Während des Abendessens kamen Stories und Erlebnisse aus der Studienzeit zur Sprache – aber auch die ungarische wie internationale Politik kam nicht zu kurz. Die Gesellschaft löste sich gegen Mitternacht auf – mit dem Vorhaben, nächstes Jahr wieder ein TH-Matrikeltreffen 1970 zu organisieren. Dann aber – hoffentlich – vollzählig! *LACA D.*

Frühlingsgefühle

Ursprung: am Anfang organisierte unser Verein die Konferenzen in den geraden Jahren, später dann beschloss der Vorstand die Konferenztermine auch in den ungeraden Jahren „zu sichern“. Damit unsere Mitglieder die seit über 20 Jahren konstante Termine der zentralen Veranstaltungen weiterhin in ihren Kalendern/Smartphones notieren können, haben wir in den ungeraden Jahren die Vormittags - Pflichtkür– Vollversammlung mit einem geselligen Beisammensein am Nachmittag verbunden. So wäre das Tagesprogramm rund. Als Ort haben wir uns für den mehrmals ausprobierten Vorschlag von Szandi Kornélia entschieden: der Steinbruch auf dem Rókahegy – vom Stadtzentrum mit öffentlichen Verkehrsmitteln in 25 Minuten erreichbar, gute Parkmöglichkeiten und doch voll im Natur.

Freilichtveranstaltungen sind immer wetterabhängig. Demzufolge muß entweder ein Schlechtwetter-Ersatztermin oder eben ein B-Plan organisiert werden. Besonders heikel sind die Grenzfälle, die im April ordnungsgemäß vorkommen. So war es auch am 13.04.2019 im verlassenen Steinbruch in Rókahegy, III. Stadtbezirk.

Schaschlick vom Spieß und Kesselgulasch vom offenem Feuer war schon am Freitag zu riskant, deswegen haben sich die Stammgäste der Veranstaltung für einen Restaurantbesuch um 12.00 Uhr entschieden, wobei Vorboten um die Platzsicherung von Lagerfeuer und Parkplatz sorgen sollten. So wie die Sonne, verschwanden die Vormittagsbesucher im Nu vom Kessel am Fuchsberg. Blieb aber die schöne Landschaft nur mit einigen mutigen Sportlern, am Westwand in die Höhe eilend.

Nach der Überraschungsprobe voriges Jahr in der Pause der Konferenz, hat unser Vereinschor diesmal schon mehr vorgenommen.

Mit der fröhlichen Frühlingsbotschaft: Nun will der Lenz uns grüßen – stimmten wir ein wonach fast alles vom Repertoire gesungen wurde. Mozart: Trinkkanon zu 4 Stimmen – Freunde, lasset uns beim Zechen, wakker eine Lanze Brechen! Schubert's Forelle – in mehreren Nationenvarianten und alles, was die Sele sich gewünscht hat!

Texte – vor allem ab den Strofen 2 – haben manche Fehlstellen aufgewiesen, trotzdem haben wir alle die zweistündige Musiktherapie genossen.

Der Autor dieses Schriftes hat die Solmisation von seinem Vater als Kleinkind so gelernt, daß er lange sich gewundert hat, wieso nicht alle sie beherrschen. Er bezeichnete sie – gemeint als Ganzes, die Musik – als seine Vatersprache.

Unser Vereinschor hat einen großen Schritt zur Wiederbelebung/Auferstehung/Reaktivierung getan an diesem Nachmittag. Vielen Dank unserer Chorleiterin/Arm-meisterin – Seeman Ági, die die gute Ideen zum richtigen Zeitpunkt immer vorbringt und die Notenblätter zufällig immer bei sich hat!

BOTA

Deutsch-ungarische Studierendenmobilität und Hochschulzusammenarbeit

das DAAD-Informationszentrum in Budapest stellt sich vor

Der DAAD fördert jährlich weit über 100.000 deutsche und internationale Studierende und Wissenschaftler rund um den Globus – und ist damit die weltweit größte Förderorganisation seiner Art. Außerdem trägt er zur Internationalisierung der deutschen Hochschulen bei, unterstützt Entwicklungsländer beim Aufbau ihrer Bildungssysteme und fördert die Germanistik und deutsche Sprache im Ausland.

In Ungarn ist der DAAD seit 2002 mit einem Informationszentrum in Budapest vertreten. Daneben gibt es derzeit sieben Lektorate im Land: zwei Fachlektorate (Jura und Wirtschaft) an der Eötvös-Loránd-Universität sowie an der Corvinus Universität und fünf Regellektorate im Bereich Germanistik ebenfalls an der Eötvös-Loránd-Universität, der Corvinus Universität, der Technischen Universität Budapest und an den Hochschulen in Debrecen und Pécs. Der DAAD fördert eine Langzeitdozentur im Bereich Wirtschaftswissenschaften an der Andrassy Universität Budapest sowie zwei Sprachassistenzen, ebenfalls an der Andrassy Universität sowie an der Eötvös-Loránd-Universität.

2017 ermöglichte der DAAD 689 ungarischen Stipendiaten einen Aufenthalt in Deutschland.

Ziele und Förderprogramme des DAAD

Durch Förderung hervorragender Studierender sowie Wissenschaftlerinnen und Wissenschaftler bereitet der DAAD künftige Fach- und Führungskräfte auf verantwortliches Handeln vor und schafft dauerhafte Verbindungen in die ganze Welt. In Ungarn fördert der DAAD zahlreiche Partnerschaften und gemeinsame Projekte mit deutschen Universitäten und Fachhochschulen, aber er vergibt auch Individualstipendien, mit deren Hilfe jedes Jahr viele junge Ungarn Gelegenheit haben, nach Deutschland zu kommen.

Ein Klassiker unter den Stipendienprogrammen ist das Programm „Forschungsstipendien“, das Doktoranden und jungen Wissenschaftlern ermöglicht, bis zu 10 Monate in Deutschland zu forschen und sich weiter zu bilden. Das Programm Forschungsstipendien gehört zu den ältesten des DAAD und wird weltweit angeboten.

Aber nicht nur längerfristige, sondern auch kurze Aufenthalte fragen ausländische Stipendiatinnen und Stipendiaten stark nach. Mit Stipendien für Hochschulsommerkurse in Deutschland bietet der DAAD ausländischen Studierenden und Graduierten die Möglichkeit, ihre Kenntnisse der deutschen Sprache und Landeskunde zu vertiefen. 2017 nahmen 45 Ungarn an diesem Programm teil.

Tradition haben auch die Förderprogramme für Bachelor- und Masterstudierende. Nichtdeutsche Absolventen der Deutschen Auslands- und Sprachdiplomschulen können von ihren Schulen oder den Fachberatern der Zentralstelle für das Auslandsschulwesen (ZfA) für ein Stipendium vorgeschlagen werden, das als einziges DAAD-Programm ein komplettes grundständiges Studium in Deutschland – vom ersten Semester bis zum Bachelor, Staatsexamen oder Diplom finanziert. 2017 erhielten 16 ungarische Schüler diese Förderung.

Die DAAD-Studienstipendien bieten ausländischen Graduierten die Möglichkeit, ihre Ausbildung in Deutschland mit einem vertiefenden oder weiterführenden Studium fortzusetzen. Darüber hinaus unterstützen die Stipendien den Erfahrungsaustausch und die Vernetzung mit Fachkolleginnen und Fachkollegen. Die Dauer dieser Stipendien beträgt 12 bis 24 Monate. Hiervon profitierten 2017 17 ungarische Studierende.

Ein Miteinander über Grenzen hinweg ist eine Voraussetzung, um die Herausforderungen der Zukunft zu bewältigen. Ihre Lösung hängt auch davon ab, wie Forschung und Wissenschaft, Hochschulen und Bildungseinrichtungen weltweit zusammenarbeiten. Zwei Pro-

gramme aus der Projektförderung des DAAD für Ungarn seien vor diesem Hintergrund exemplarisch vorgestellt:

Das seit 1974 existierende Programm „Partnerschaften mit Hochschulen in Ostmitteleuropa“ ist das älteste DAAD-Programm für Hochschulkooperationen mit Osteuropa. Damit fördert der DAAD partnerschaftliche Beziehungen deutscher Hochschulen mit Universitäten in der Region. 2017 kooperierten 22 deutsche mit 16 ungarischen Hochschulen (davon allein elf ungarische Hochschulen mit Sitz in Budapest). Aktuell gibt es 27 Kooperationsverträge zwischen deutschen und ungarischen Hochschulen. Im Rahmen des Programms können kurzfristige Austauschmaßnahmen zwischen den beteiligten Hochschulen gefördert werden. Unterstützt werden alle Personengruppen vom Studierenden bis zum Hochschullehrer aller Fachbereiche.

Frau Kinga Fodor arbeitet als Fachberaterin beim DAAD-Informationszentrum in Budapest. Nach ihrem Masterabschluss an der deutschsprachigen Andrassy Universität arbeitete sie in Wien und Kanada im Kulturbereich. Ihr Interesse an den deutsch-ungarischen Beziehungen führte sie zurück nach Ungarn, wo sie seit 2017 bei zwei deutschen Organisationen – der FernUniversität in Hagen und dem DAAD – tätig ist. Als Fachberaterin beim DAAD berät sie die Interessenten in allen Fragen rund um Stipendien, Studium und Forschungsaufenthalt in Deutschland.

Das Programm „Projektbezogener Personenaustausch mit Ungarn“ ist ein bilaterales Forschungsförderungsprogramm, das 1997 zwischen dem DAAD und der ungarischen Stipendienkommission, Balassi Institut, Magyar Ösztöndíj Bizottság (MÖB), Balassi Intézet, vereinbart wurde. Ziel des Programms ist die Intensivierung der Kooperation zwischen ungarischen und deutschen Forschergruppen, die gemeinsam an einem spezifischen wissenschaftlichen Vorhaben arbeiten. Das Programm sieht hierbei die Förderung der Mobilität vor. Ein besonderes Gewicht liegt dabei auf der Fortbildung und Spezialisierung des wissenschaftlichen Nachwuchses. 2017 sind im Rahmen dieses Programms 20 Deutsche nach Ungarn und 25 Ungarn nach Deutschland gefördert worden. Der Fächerschwerpunkt der Projektförderung lag im Bereich der Naturwissenschaften.

Aufgaben und Schwerpunkte des DAAD-Informationszentrums in Budapest

Das DAAD-Informationszentrum Budapest wurde im Jahr 2002 eingerichtet, um interessierte Ungarinnen und Ungarn zu Studien- und Forschungsmöglichkeiten in Deutschland zu beraten. Wir möchten künftig noch mehr Interessenten für den Studienstandort Deutschland begeistern und dementsprechend die Zahl der Stipendienbewerbungen steigern. Dazu bauen wir aktuell die Social Media Präsenz aus und haben nun neben unserer Facebook-Seite „DAAD Hungary“ auch einen Instagram-Account. Die Webseite soll neugestaltet und das Angebot an Informationsbroschüren – insbesondere an englischsprachigen Materialien – erweitert werden, um auch Studierende ohne Deutschkenntnisse anzusprechen. In Deutschland gibt es wie in Ungarn immer mehr englischsprachige Studienangebote. Internationale Studiengänge sind eine gute Möglichkeit das Studium von vorneherein international auszurichten. Die DAAD-Datenbank „International Programmes“ bietet einen Überblick über die mittlerweile fast 2.000 englischsprachigen Studienangebote in Deutschland.

Weiterhin sollen natürlich Germanisten adressiert werden, um die Bewerbungen für das Fortbildungsstipendium für Graduierte der Germanistik und DaF in Ländern mit deutschen Minderheiten zu steigern. Auch gezielte Info-Veranstaltungen sowie ein Science-Slam für Forscher sind geplant.

Alle unsere Informations- und Beratungsangebote sind übrigens völlig kostenlos. Wir freuen uns auf Ihren Besuch oder Ihre Kontaktaufnahme!

DAAD-Informationszentrum
 Német Felsőoktatási Információs Központ
 1075 Budapest, Madách Imre út 13-14
 Telefon: +36 1 4137037
 Facebook: DAAD Hungary

Sprechstunden:
 Montag: 9–13 Uhr
 Dienstag: 14–18 Uhr
 Donnerstag: 11–15 Uhr

Frau Dr. Veronika Proske leitet seit September 2018 das DAAD-Informationszentrum in Budapest. Die promovierte Historikerin stammt aus München und hat nach einem längeren Auslandsaufenthalt in Italien zuletzt an verschiedenen Universitäten in Hamburg unterrichtet. Nach Ungarn führt sie das Interesse an Sprache und Kultur sowie die Freude, exzellente junge Menschen zu fördern und die deutsch-ungarischen Wissenschaftsbeziehungen weiter auszubauen.

Flanieren auf der Andrassy – Teil 7.

» Eddigi sétáink elvittek minket a Sugárút kvázi kétharmadáig, mely akár egy fajta origo is lehetne. Most az egyik súlypontot, az Opera környékét járjuk be. Az Opera megépítésének szükségét pont Óbuda, Buda és Pest egyesítésének évében vetette fel az egyre fokozódó kultúrszomj. A Fővárosi Közmunkák Tanácsa ezért felkérte a Sugárút koncepcióján már dolgozó Ybl Miklóst, hogy készítsen vázlatokat pályázatiíráshoz. Végül persze a pályázatot is Ybl nyerte meg. De valljuk be, ez nem sült el rosszul, szemrevaló neoreneszánsz palota lett belőle.

Szemben egy még mindig felállványozott érdekes épület. Éppen két éve jelentette be a külföldi tulaj, hogy mostanra egy luxusszálló nyílik a Drechsler palotában, leánykori nevén a volt Balettintézetben. Nem nyílt azóta semmi, sőt Lechner Ódön fiatalkori művészete egyik nagyszabású épületének még az állagmegóvása sem biztosított. (De az ára nőtt, tehát minden o.k.?)

Tény, hogy a **Drechsler palota** lokációja és kultúrtörténeti státusza okán mindig is a figyelem központjában volt, már csak azért is, mert Lechner és Pártos majdnem egyazon időben tervezte, mint Ybl az Operát.

Az **Új Színház** épülete már az art-deco hírnöke és, mint a pesti mulatóvilág egyik forró pontja született Parisiana Orfeum néven. Lajta Béla, a pesti szecesszió egyik óriása itt valóban egyedít alkotott, lesz itt sok mondandó, kiindulva onnan, hogy az épület kb. eddig 10 néven szolgálta a pesti mulatást, politikát és néhol a kultúrát.

Ugyanebben az időben épült látogatási blokkunk negyedik épülete, a negyedik stílusban. A **Wahrmann palota**, ami az Opera neoreneszánsza, a Drechsler-ház romantikus neogótja és a Parisiana art-decója után végre a klasszicizmus felé hajlik. Wahrmann Mór Pest-Lipótváros parlamenti képviselője volt, mindemellett rendkívül sikeres vállalkozója és milliárdosa a Gründerzeitnek. A család története egy Jókai-regénybe illik, nem kevés felemelő és nem kevesebb tragikus fordulattal. Az épület főbejárata mellett álló két Flóra-szobrot ráadásul Strób Alajos jegyzi.

Ha ezek után még talpon lesz a csapat és éber a szellem, akkor Wahrmannék szomszédját a **Sváb palotát** is tüzetesebben áttekintjük.

**Várjuk a régi és az új érdeklődőket is
szeptember 14-én szombaton, 10 órakor
az Opera bejárata előtt!**

4. Velencei kerékpáros túkerülés

Találkozó: **2018.09.07.-én szombaton 11 órakor a Velence Resort & Spa**
(2481 Velence, Béke utca 4481/G hrsz) **előtti nagy parkolóban**

Várható visszaérkezés: 14–16 óra között
– a kondíció, a megállások száma
és a beszélgetések hossza függvényében,
a nagyobb körnél 16–18 óra között.

Geplante Zwischenstationen: Szúnyog
sziget, Pákozd emlékmű vagy Pákozd
katonai emlékpark, a nagyobb körnél
Székesfehérvár nevezetességei is

Néhány rövid, közepes kategóriájú,
5-6%-os emelkedő kb. 50 m szint-
különbséggel. Hosszú part menti
szakaszokkal, csodálatos kilátással.

A túra kör távja 30 km, végig
kerékpárúton, vagy belső, nem forgalmas
úton. A résztvevők felkészültségének
függvényében Székesfehérvárt is magában
foglaló 50 km-es kört is megtehetjük.

Folyadékpótlásról, harapnivalóról, a bőr
és a szem napvédelméről, a szúnyogok elleni
védekezésről se feledkeztek el!

A túra után a fáradtak a Hotel Wellnes
fürdőjében is kipihenhetik magukat.
Virtuális kerekesezőknek és kísérőknek
a fürdő egész napra élményt kínál.

Jelentkezés: **Rudiné Kelemen Nóra Túravezetőnél**
mobil: **06 30 977 0728**

Folyamatosan frissülő hírek, illetve rossz idő esetén tartalék-
időpont a honlapon: www.nemet-diplomasok.hu

www.kereparos.com/terkep/velencei-to-kereparut/
Kerékpárkölcsonzés lehetséges: kipróbált a Velence Bike,
előre egyeztetsetek interneten

26. Vereins-Oktoberfest
und 44. Treffen der Stadtgruppe
Chemnitz-K-M-St
változatlanul a Bajor Kolbászdában
I. ker. 1011 Gyorskocsi u. 6.

- einarmiges Gewichtheben 0,5 I-Klasse ●
- szellemi próbatétellel ● bevált ételekkel és sörökkel ●

Mindig örülünk, ha találkozunk a Kommilitonokkal!
2018-ban minden hatodik résztvevő jelentkezett csak fel előre a honlapon.
*Ez sokkal jobb, mint a fordítottja, de így
hogyan foglaljunk helyet?*

**Bitte registriert Euch auf
unsere WEB-Seite!**

w w w . n e m e t - d i p l o m a s o k . h u

Kérjük, hogy a tagdíjat lehetőleg banki utalással fizessétek, és a közlemény rovatban feltétlenül adjátok meg aktuális postai címeteket! Aki csekkel kíván fizetni, jól olvashatóan töltsé ki azt. Külön köszönjük, ha valamelyik OTP fiókban adjátok fel a tagdíjat, mert akkor nem kell postai közreműködői díjat fizetnünk. A könyvelési szabályok miatt a befizetést a számlára érkezés évére érvényes tagdíjként tudjuk figyelembe venni.

BANKSZÁMLÁNK OTP XVI. KER.: 1171 6008-2013 0020 Budapest, XVI. Jókai u. 3.

IBAN: HU88 11716008-20130020-00000000 SWIFT: OTPVHUHB

Szerkesztették: Bacsinszki Karin, Dorogman László, Káli Sándor, dr. Korencsy Ottó, Nagy Edit, Rudiné Kelemen Nóra,
Surányi András, Sziviné Harsányi Lucia • Felelős kiadó / Herausgeber: Bornemissza Tamás –
az Egyesület elnöke • Layout: Rácz Julianna • Megjelenik 350 példányban • Készült a Seriart Nyomda Kft.-ben

i n f o @ n e m e t - d i p l o m a s o k . h u

A lapban megjelent írások nem feltétlenül esnek maradéktalanul egybe a szerkesztőség véleményével.
Die veröffentlichten Beiträge geben nicht zwingend den Standpunkt der Redaktion wieder.